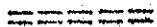

redovničkim poglavarima da mlade svećeni ke nadarene glazbenim talentom Šalju u Rim na Institut za svetu glazbu da usavrše svo je glazbeno znanje. Oni povezuju duše i srca crkvenog glazbenog svijeta s ovim cenu kulom muzičkog nauka, rada i duhovnog uzdizanja.

S ovim Institutom su na osobit način povezane neke druge visoke škole po svjetu kao Pius X School /New York/, St. Michael's School of Sacred Music /Toronto/, De Paul University /Chicago/, Kirchenmusikschule /Regensburg/.

Pedeset godina opstanka Papinskog instituta za svetu glazbu znači pedeset godina rada, napora i uspjeha. Pedesetgodišnje iskustvo je temelj na kojem se novim snagama dalje sigurnije i bolje radi i napreduje.

MEĐUNARODNI KONGRESI SVETE GLAZBE

Narodne i međunarodne kongrese svete glazbe prvi je počeo priređivati F.X. Witt g. 1867. Na tim se kongresima raspravljalo o metodama kako bi se grgurovsko pjevanje i prava crkvena glazba mogli bolje izvoditi u crkvama. Ipak su svi ti kongresi imali regionalni karakter, pače i onaj u Meksiku g. 1949.

PRVI - zaista međunarodni - kongres svete glazbe održan je u RIMU svibnja 1950. Pripremio ga je Papinski institut za svetu

glazbu uz podršku Sv. zbora za sjemeništa i sveučilišta. - Program je bio raznovrsan: praktična pitanja, grgurovsko pjevanje klasična polifonija, pjevanje istočnih obreda, muzikologija, orgulje i orguljaška literatura, suvremena sveta glazba. Čitavi rad kongresa tiskan je u posebnoj knjizi "Atti del Congresso Internazionale di Musica Sacra. Roma 1950". Knjigu je izdala tvrtka Desclée, Tournai 1952.

DRUGI međunarodni kongres svete glazbe održan je u BEČU listopada 1954. kao nastavak kongresa u Rimu. Priređen je prigodom 50-godišnjice motu proprija sv. Pija X o svetoj glazbi. Glavna tema je bila: glazba katoličke liturgije kroz 50 godina od spomenutog motu proprija i suvremena sveta glazba. Duša svega bio je neumorni bečki kardinal-nadbiskup T. Innitzer. Papa Pio XII pismom od 21. srpnja 1954. blagoslovio je rad kongresa i naglasio važnost koju ima suvremena sveta glazba komponirana u duhu liturgije. Za vrijeme kongresa su po raznim crkvama u gradu održani koncerti stare i moderne svete glazbe. Ti koncerti kao i predavanja i izložbe pripremljeni do u tančine mogu poslužiti kao uzor svim budućim kongresima. Kao uspomena na djelo P. Parscha na ovom je kongresu prvi put predresen problem sudjelovanja vjernika pjevanjem na narodnom jeziku i u svečanoj liturgiji. Knjiga "Zweiter Internationaler Kongress für katholische Kirchenmusik" / Wien 1955/ je od vrlo velike važnosti za crkvenu glazbenu umjetnost.

TREĆI kongres je bio u PARIZU i 8.VII 1957. Glavna mu je tema bila: perspektive razvoja svete glazbe u svijetu enciklike "Musicae sacrae disciplina". Ova enciklica izdana 25. XII 1955. odgovara na mnoga pitanja o kojima se raspravljalo na kongresima u Rimu i Beču te zacrtava novo pravce razvoja crkvene glazbe. Ovom kongresu je predsjedao Mons. Blanchet, rektor katoličkog Instituta u Parizu. Sve što se radilo na kongresu objavljeno je u knjizi "Actes du troisième Congrès International de Musique Sacrée" /Paris 1958/. - I na ovom kongresu se raspravljalo o problemu pučkog pobožnog pjevanja o čem se mnogo raspravljava na kongresu u Beču. Raspravljalo se također o pjevanju istočne Crkve. Po prvi put je na ovom kongresu bila posebna sekcija posvećena glazbi u misijama prema direktivama enciklike "Musicae sacrae disciplina".

ČETVRTI međunarodni kongres svete glazbe obržat će se u KÖLNU 22-30 lipnja ove godine. Glavni posao ovog kongresa će biti da razradi probleme svete glazbe koji će biti prikazani II. Vatikanskom ekumenskom koncilu. Rad će biti razdijeljen na četiri sekcije:

Prva sekcija će proučavati pitanja sv. glazbe o kojima je potrebno da koncil doneće razjašnjenje. Posebno će se pozabaviti o glazbenim problemima istočne Crkve u okviru nastojanja oko poboljšanja odnosa među svim kršćanima. Na ovu sekciju spada također pitanje važnosti svete i pobožne glazbe u pastoralnom nastajanju našega doba.

Druga sekcija će se baviti pitanjem glazbe kao duhovnog i pedagoškog sredstva apostolata u misijama. Svaki bi misionar trebao imati toliku glazbenu naobrazbu da može uspješno djelovati u poučavanju sveto ga i pobožnog pjevanja u školi, u božanskom kultu, u društvenom i obiteljskom životu. I na ovom području ima mnogo problema: kako pomoći rad u misijama glazbom, odgojiti misionare-glazbenike, prikupljati magnetofonske vrpce i gramofonske ploče osobito urođeničke narodne glazbe.

Treća sekcija ima pred sobom probleme unapređenja Papinskog instituta za svetu glazbu u Rimu, posebno kako bi se tu uspostavila specijalna sekcija koja će se baviti glazbom u misijama. Ovaj Institut je za jednički cikloj Crkvi. Zato i glazbeni zahtjevi misija moraju u njem naći svoje rješenje.

Četvrta sekcija će nastojati organizirati međunarodno udruženje za svetu glazbu o čemu se mnogo raspravljalo na kongresima u Rimu i Parizu. Sveta glazba će zasjati u u punom sjaju tek onda kad svi crkveni glazbenici ujedinjeni među sobom direktno priopće Sv. Stolici svoje potrebe i svoje misli. Zato bi tajništvo udruženja moralo imati svoje stalno sjedište u Rimu.

Prigodom kongresa u Kôlnu prof. Oerath nastojat će pokazati kako je sudjelovanje vjernika kod pjevanje sv. Mise najuzvišeniji izražaj njihove pobožnosti i njihove vjerske svijesti.